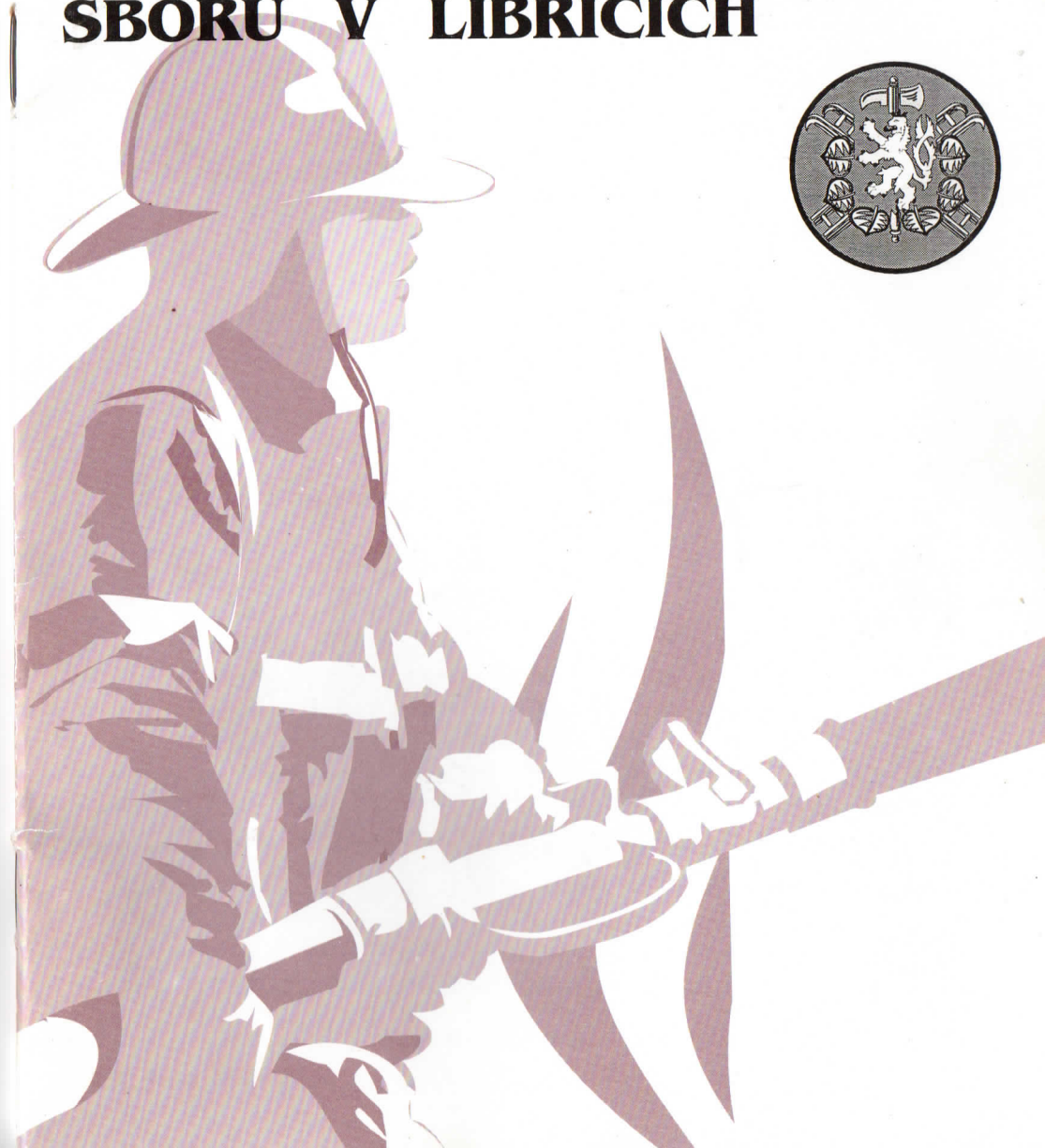


**ALMANACH KE 120. VÝROČÍ  
ZALOŽENÍ HASIČSKÉHO  
SBORU V LIBŘICÍCH**



## HASIČSKÁ HYMNA

- 1) Nuž v před jen, bratři hasiči,  
kam zve nás povinnost,  
v neštěstí bližnímu pomoci,  
toť pravá naše cnost,  
ať zhouba hrozí všeliká,  
sbor hasičů se neleká,  
on mocnou páž má k záchraně  
jak vlast od něj čeká.
- 2) Hoj, slyšte signál k požáru,  
jenž volá o pomoc,  
hle hasič stojí připraven  
by živlů zlomil moc;  
on neleká se neštěstí,  
neb mu to blahý cit věští,  
že chrání rodnou obec svou  
i občanů štěstí.



Hasičská zbrojnice

Jde-li o hasiče, mluví se také o ohni. „Oheň - dobrý sluha, ale zlý pán“, tak praví lidová moudrost. Jak pradávný člověk poznal poprvé oheň nelze přesně zjistit. Staří Řekové věřili, že oheň je nadpřirozeného původu, Prométeus prý jej uchvátil Dióvi z jeho krbu na Olympu a donesl lidstvu. Za to jej Zeus připoutal z trestu ke skále a posílal na něj orla, aby mu vykloval játra, která mu v noci opět dorůstala a tak bylo Prométeovo utrpení neustále prodlužováno.

Nejpravděpodobnější domněnkou je, že se člověk poprvé seznámil s ohněm při úderu blesku do suchého stromu, jež zapálil. Pračlověk považoval oheň za nadpřirozený jev, který nechápal, ale který mu poskytoval nesmírný užitek. V prvotním jeskynním období to bylo hlavně teplo, ochrana před dravou zvěří, možnost připravovat pokrmy, v pozdější době možnost ždřít lesy a měnit je v úrodná pole, tavit rudy a vyrábět nástroje.

Lidé však také poznali ničivou moc ohně, když se živel změnil ve zhoubný požár, který je připravil v krátké době o jejich obydlí, úrodu, ba i o životy. Bylo více příčin, proč mohly požáry v dřívějších dobách zanechávat tak katastrofální důsledky: nedostatek vody, malé znalosti lidí, kteří se snažili požáry hasit, nedostatek hasebního nářadí a mnoho jiných důvodů. To vše vedlo k tomu, že oheň zničil často celé vesnice, mnohdy i celá města, která se nemohla z takového neštěstí po dlouhou dobu vzpamatovat.

Způsoby hašení požáru jsou různé. Vznikaly a rozvíjely se v závislosti na změně a vývoji výrobních sil, především na změně a vývoji techniky. Způsoby hašení požárů nebyly vždy stejné, těsně závisely na úrovni lidské společnosti. Za feudalismu byla zaostalost techniky, která se odrážela i v zaostalosti požární taktiky. Co v té době představovala požární technika? Vědra, háky, sekery a pily. Tato primitivní technika nedávala možnost dobrého hašení. Ochrana budov před přenesením požáru z hořících objektů byla řešena evakuací majetku a bouráním konstrukcí i nehořících domů. Hořící objekt shořel zpravidla do základů.

Způsoby využití vody pro hašení požáru byly vesměs primitivní. Vrhání vody z věder do ohně, aniž se často voda dostávala v dosah ohně. Takový primitivní způsob hašení požárů odpovídal pro primitivní způsob organizace sil a prostředků. Hašení požárů se zúčastňovala velká část občanů živelně, nebyl určen vedoucí zásahu a na požářišti rozhodoval kde kdo.

V kapitalismu se spolu s rozvojem techniky rychle rozvíjela také požární technika. Ruční stříkačky, hadice, žebříky a další technické hasební nářadí. Voda byla přiváděna do ohniska požáru pomocí hadic a proudnic. Proudnice pomocí žebříků byly podávány pro hašení svrchu do hořícího objektu nebo na objekt, dále byla organizována pomoc ohroženým osobám, zvířatům, které se nacházely v nebezpečí a záchrana majetku.

Takovým způsobem bylo docíleno účinnějších forem pro využití prostředků a sil. Byly zavedeny pokrokovější prostředky pro hlášení požárů, např. požární







V roce 1896 zakoupil sbor nové čamárové stejnokroje a čapky poděbradky. V roce 1897 v obci hořelo u Jana Hojného a Josefa Kašpara. Novým velitelem se stal Josef Kincl. 11. července konala se slavnost u příležitosti župního sjezdu.....Program oslav: Ráno v pět budiček

- Od půl osmé vítání sborů
- O desáté řazení veškerých sborů
- O půl jedenácté polní mše svatá
- Defilování před pány hodnostáři
- O půl druhé odpoledne průvod na cvičišťe
- O druhé hodině poplach a cvičení místního sboru
- Po cvičení defilé před pány hodnostáři a pochod do zahrady pana Ant. Řezníčka, kdež bude odbýván koncert
- Večer věneček v obou hostincích

XX

V témže roce přesídlila správa župy ze Spy do Albrechtic n. Orli. Dále dva členové sboru - Bek Václav a Rezek Josef žádají o finanční podporu.

Kopie žádosti: „Slavné představenstvo vzájemného pojišťovacího spolku v Albrechticích. Velevážený pane generální veliteli!“

V životě mém, v kterém snad na trní ustláno mám, potkalo mě více žalostí než radostí, přece nepřilnul jsem k ničemu takovou láskou, jako k hasičství. Letošní rok oslavím dvacetiletou, nepřetržitou činnost hasičskou při našem sboru. Při tak dlouhé řadě let v působnosti mé hasičské změnilo se mnoho a mnoho členů, jen zůstali jsme dva, totiž od založení až do dnes pevní a vytrvalí hasiči. Ano, když sbor náš tak již oslaben se stal, podobal se již mrtvole, myslel jsem, že snad nyní i já zeslábnu též. Ale nikoliv! Touha má s citem hasičským k bližnímu, zůstal jsem až do dnes, kdy nynější představenstvo zase k novému životu sbor vzkřísilo. Protokolární kniha našeho sboru jistě vykazují za tu celou řadu let působnost našeho sboru, při kteréžto činnosti jsem já nikdy nescházel, raději jsem nejnudnější práce odložil, než bych povinnost svou opustil. Často utrpěl jsem popálením obuvi, poškozením obleku, ztrátu času aj.

Vzhledem k dvacetileté, nepřetržité činnosti a působnosti mé, jelikož jsem jistě spolku našemu mnoho zachránil a na svém majetku utrpěl, dovoluji si slavné představenstvo o podporu žádati. Jsem malý, zadlužený baráčník, takže dost malá podpora u mně a mé zásluhy o sbor vděčnosti najde.

V Libřicích dne 5. září 1895

Ve volbách v roce 1900 byl opět zvolen velitelem Josef Kincl. Od 1. dubna téhož roku se jako platidla začínají používat koruny místo zlatek.

V roce 1904 je zvolen za velitele Jan Špatenka čp. 1. - z hospody. 14. dubna 1906 hoří u přítele Fr. Beka čp.80. Hasiči se tužili, by svému kamarádovi pomohli zachránit majetek. Rok 1908: Sbor se zúčastnil veřejného cvičení v Jásenné, dále slavnosti Vzkříšení Páně a Božího Těla. 4. prosince hořelo u Jana Špatenky čp. 53. Mimo libřický sbor byly přítomny sbory z Lejšovky a Královky Lhoty. Ovšem lejšovští nezasahovali, neboť ztratili cestou sací koš.

Zápis kronikáře z roku 1912 praví: „ 19. července, o půl čtvrté odpoledne, hořela u Špatenků v čp. 1. pod kůlnou fůra sena. Štěstí bylo, že přítomní hosté zavčas fůru vytáhli doprostřed dvora a oheň ulili.“



Pamětní deska padlým v 1. a 2. svět.válce

V roce 1913, 7. ledna, vypukl požár v čp. 73, patřící panu Rýdlovi, kde žily čtyři rodiny. Dále pak hořelo ještě 31. května u Voltrů čp. 48, kde blesk zapálil stodolu. 13. července se sbor zúčastnil dvaceti členy župního sjezdu v Albrechticích, kde došlo k vyznamenání zasloužilých hasičů, mezi nimi byli i Václav Bek čp. 43 a Josef Rezek.

Rok 1914: Dne 29. června byl v Sarajevu zastřelen srbským studentem Garvilo Principem, následník trůnu rakousko-uherského mocnářství, arcivévoda František Ferdinand d'Este a jeho choť Žofie, kněžna z Hohenburku, rozená Chotková. Tento násilný akt posloužil tehdejšími mocipány



říše v jejich imperialistické politice jako záminka k vyhlášení války Srbsku a k jeho vojenskému obsazení. Později se zapojily do válečné vřavy další státy. Tohoto válečného požáru se zúčastnilo i 18 členů libřického sboru. Čtyři z nich - Josef Zilvar čp. 2, Josef Kašpar čp. 3, Václav Bartoň čp. 89 a Jan Štěpánek se nikdy více do svých domovů nevrátili. Josef Dušek a Václav Rulf zemřeli po skončení války na následky válečných útrap. Položili své životy za zájmy jim zcela cizí, pro imperialistické cíle vládců habsburské říše.

Po dobu války činnost hasičská, spolková, utichla. Po rozpadu Rakouska - Uherska se otevřela cesta k samostatnosti i našim národům. Tato cesta vyústila 28. října 1918 vyhlášením samostatného státu - Československé republiky. Nemałym dílem k této historické události přispěl i dr. Tomáš Garigue Masaryk - první prezident republiky.

Utichl rachot zbraní a znovu začínají oživovat různé spolky, mezi nimi i hasiči. Rok 1919 začíná volbami. Velitelem se stává Václav Procházka, kovářský mistr, náměstkem Václav Hojný a výborem František Vít. Začátkem roku 1921 byl ustaven ženský odbor při sboru dobrovolných hasičů. První velitelkou se stala Marie Beková čp. 88. Zásluhou velitele sboru, Václava Procházky, byl pořízen spolkový prapor, který v dnešní době opatruje současný hasičský sbor.

V roce 1927 došlo k rozpuštění ženského odboru. 4. března se konala valná hromada, na které byl zvolen nový výbor, který se rozrostl o funkci cvičitele, jednatele, pokladníka, vzdělavatele, praporečnicka a podpraporečnicka.

15. srpna pořádal sbor slavnost na počest 50. výročí sboru. Kronikář zaznamenává tento program oslav: „Ráno v 6 h budíček, o deváté dopoledne průvod od hostince přítele Josefa Papíka s hudbou do hostince přítele Jana Špatenky, kdež se odbývala slavnostní valná hromada. Ve 12 hodin společný oběd. O jedné odpolení uvítání bratrských sborů. O druhé hodině průvod od statku Josefa Hojného čp. 18 do zahrady Jana Špatenky, kde se konal koncert hudby jásenské.“

Z roku 1930 stojí za pozornost další zápis kronikáře: „Aby všechno dobře klapalo ve sboru, rozhodlo se dvanáct bratří a dostavili se do hasičského plesu v Lejšovce dne 25. ledna, kdež při dobré zábavě setrvali až do rána bílého.“

Roku 1931 byl velitelem sboru zvolen Josef Voltr čp. 48. 14. června doprovodil sbor na poslední cestě dlouholetého člena, Václava Beka, který stál u kolébky sboru, kterému zasvětil svůj volný čas po dlouhých třiapadesát let.

V roce 1933 zasahuje sbor u požáru domku paní Marie Bekové čp. 44. Rok 1935 - zápis kronikáře: „Hasičský ples v tomto roce konal se dne 16. února u Špatenků. Hradecký pivovar zaslal místo vstupného půlku piva, ze které bratr velitel s dorozuměním některých členů daroval polovic hudebníkům. Vzešla z toho velká debata, poněvadž se to dopředu neohlásilo členům. Nevědělo se, má - li se vypít, prodat, nebo snad - nedej Bože, vrátit. Konečně se přece jen celá pře urovnala a pivo se vypilo při zdravém rozumu ve členské schůzi.“

V roce 1937 byl na valné hromadě poprvé zvolen starosta sboru. Stal se jím starý legionář, bratr František Podzimek. Velitelem zvolen Václav Dušek, cvičitelem Josef Špatenka.

Činnost sboru v roce 1938 byla značně ovlivněna politickými událostmi, které zmítaly Evropou. Fašistické Německo, které si činilo nároky na část našeho území, zinscenovalo tzv. Mnichovskou konfederaci, na které německý kancléř Hitler vznesl územní požadavky vůči Československu. Tyto nehorázné požadavky západní velmoci a naši spojenci bez protestu schválily. Proto došlo k obsazení části našeho území hitlerovskými vojsky. Bez jediného výstřelu, se slzami v očích a zařatými pěstmi, vraceli se podvedení českoslovenští vojáci z hraničních pevností. A s nimi i tisíce českých lidí, žijících v tzv. Sudetech do té doby v klidu a míru, kteří najednou, bez vlastní viny, ztratili své domovy. Hitlerovy expanzivní choutky ani tímto činem nebyly ukojeny a tak došlo v roce 1939, 15. března k obsazení českých zemí okupačními vojsky. Vznikl tzv. protektorát Čechy - Morava. Na Slovensku se vytvořil tisovecký, proněmecký stát, tzv. Slobodný štát. Druhá světová válka, která trvala šest let a stála lidstvo desítky milionů obětí a ohromné materiální škody, vypukla 1. září napadením Polska Německem. Hitler poté obsadil skoro celou Evropu.

21. června napadali hitlerovci bez vyhlášení války Sovětský svaz. Ale tady se agresor přepočítal. Nezměrné hrdinství sovětských lidí a mohutná materiální pomoc od Spojených států, zastavilo hnědý mor, roztahující svá nenasytná chapadla. Vítězství sovětských vojsk u Moskvy a poté u Stalingradu, položila základ ke konečnému vítězství. Sovětská vojska vyhnala fašisty ze své země a pokračovala, spolu se západními spojeneckými vojsky ve vítězném osvobozovacím pochodu Evropou až do samého Berlína. Osvobozením Prahy válka v Evropě skončila. Z řad našich občanů - libřických hasičů - zahynuli na sklonku války dva mladí lidé, Josef Doleček a Bohumil Hofman, kteří byli nasazeni na práci v říši.

Po celou dobu 2. světové války se činnost sboru omezila jen na nejnútnejší cvičení a zásahy u požárů v obci. Společenská činnost sboru neexistovala. V roce 1943 byla zakoupena první motorová stříkačka od fy Stratilek ve Vysokém Mýtě za třicet tisíc korun.

Po osvobození opět oživila činnost ve sboru 19. ledna 1946 se konal v hostinci u Špatenků hasičský ples. Ve volbách byl zvolen starostou sboru Václav Procházka, velitelem Jan Voltr čp. 49. V tomto roce skončil svoji činnost ve sboru první kronikář libřických hasičů, pan František Jarkovský, který odešel do pohraničí. V jeho záslužné práci v dalších letech, pokračoval Václav Křeček čp. 11.

Léta 1947 - 48 probíhala ve znamení ostrého třídního boje. Boj o moc ve státě skončil, resp. vyvrcholil r. 1948 tzv. únorovým vítězstvím pracujících pod vedením KSČ. Padesátá léta pak byla ve znamení tvrdé persekuce vůči těm, kteří se nové vrchnosti nechtěli podříditi. V letech 1948 - 52 pokračovala činnost sboru různými společenskými akcemi, výcvikem zásahové jednotky, účastí členů ve



žňových hlídkách, atd.. V roce 1952 se konaly volby do výboru sboru, Jan Voltr byl Místním národním výborem v Libřicích jmenován velitelem sboru.

V roce 1954 rezignoval Václav Křeček na funkci jednatele, vzdělavatele a kronikáře sboru. Kronikářskou prací byl pověřen pan Josef Dušek čp. 40. Jednoměsíční školení v krajském požárním učilišti v Hradci Králové se zúčastnil Václav Kumprecht. Výroční členská schůze, na kterou přišlo jenom 13 členů, naznačila pokles zájmu členstva o práci ve sboru. Tato skutečnost se promítla do následujících let, prakticky až do roku 1964, kdy činnost sboru spočívala v občanských výměnách funkcionářů a schůzové činnosti.

V roce 1965 byla provedena reorganizace požárních jednot - vytvořeny tzv. okrsky. Hasičský sbor Libřice spolu s Výravou, Libníkovcemi, Libranticemi a Černilovem utvořili okrsek č.8. V tomto roce byl ustaven nový výbor libřického sboru, jehož předsedou se stal Josef Hájek, který se přistěhoval z Neratovic. Dalšími členy výboru se staly: Jan Voltr - velitel, Václav Balický, Břetislav Kutík, Josef Špatenka, Josef Dušek, Ondřej Jedinák. Výbor následně předložil členům sboru návrh na vybudování nové požární zbrojnice. Tato byla otevřena k 90. výročí založení sboru. Zbrojnice však byla dobudována o rok dříve, takže do provozu byla slavnostně uvedena v roce 1967.

1. května 1968 shořela stodola u Hejcmanů čp. 28. Ve dnech 15. - 16. května probíhaly v obci oslavy 90. výročí založení Sboru a 50. výročí vzniku Československa. 20. prosince sbor likvidoval zahoření půdy v čp. 25 - Voltrů. V následujícím roce jsme uspořádali tzv. „tajný výlet“ 8. okrsku, kterého se zúčastnilo na dvě stě lidí! 1. července shořela stodola v čp. 25 vinou dětí, které si zde hrály se zápalkami. V tomto roce si sbor také doplnil výzbroj o motorovou stříkačku DV - 16 a o požární vozidlo T 805.

V roce 1972 se sbor zúčastnil velkého námětového cvičení na cukrovar v Českém Meziříčí. Na výroční členské schůzi poukázal dlouholetý velitel sboru Jan Voltr na nutnost zapojení mladých do funkcionářské práce. Ve volbách se pak pět mladým požárníkům dostalo důvěry, zastávat odpovědná místa ve výboru Základní organizace. Velitelem sboru byl zvolen Josef Jedinák, nar. 28.2. 1945 .... Rok 1974: na okrskové soutěži požárních družstev jsme obsadili 2. místo. V roce 1975 se členové sboru podíleli na výstavbě nástupiště na zastávce ČSAD za hospodou. V roce 1977 nebyl zájem členů o účast na okrskové soutěži v Černilově, takže barvy sboru hájil v soutěži jednotlivců pouze velitel Josef Jedinák, který v běhu na 100 m přez překážky zvítězil. V říjnu t.r. jsme se zúčastnili likvidace požáru kravína v Lejšovce.

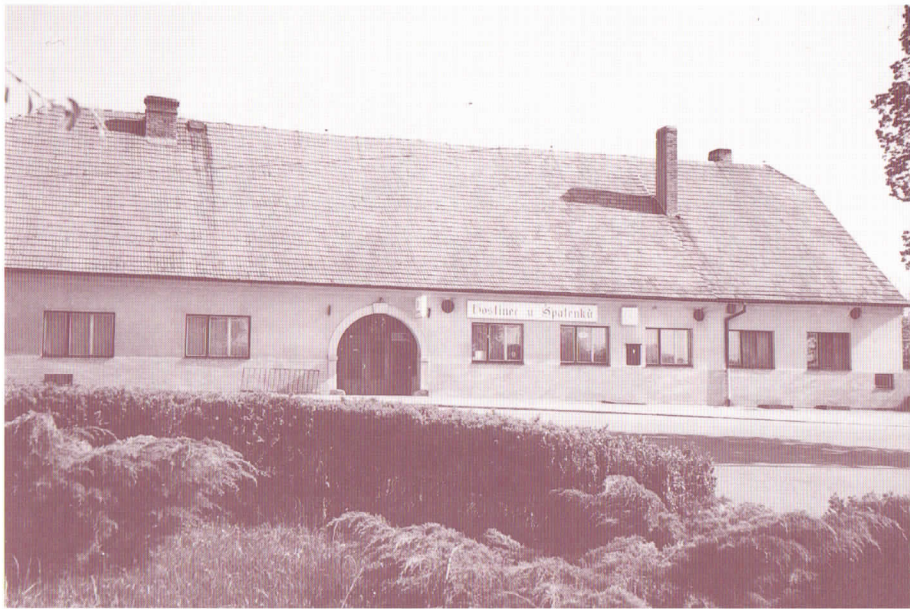


Bytovka



Okálová čtvrť





Hostinec u Špatenků



Kampelička



Budova libřických sportovců a fotbalového hřiště



Místní prodejna smíšeného zboží





Libřický kostel, zasvěcený sv. Michaelovi



Budova bývalé školy

XX

Oslavy 100. výročí založení sboru v Libřících se uskutečnily 23. července 1978. Slavnostní schůzi, které se zúčastnilo 24 členů a 29 hostů, zahájil v 10 hodin dopolne předseda ZO Josef Špatenka. Zprávu o činnosti sboru za uplynulých sto let, přednesl velitel Josef Jedinák. V pozdravném projevu pak m.j. vystoupil i předseda Okresního výboru Svazu požární ochrany Pavel Peca. Poté byly předány diplomy a věcné ceny zasloužilým členům sboru.

Po společném obědě se začaly sjíždět požární jednotky našeho 13. okrsku: Černilova, Lejšovky, Hubileš, Skaličky, Skalice, Výravy, Smržova, Librantic, Dívce a ze sousedního okrsku Jásenná a Králova Lhota. K uvítání jim hrála třicetičlenná kapela z Opočna. Ve 13,30 začal slavnostní průvod obcí s položením věnce k památníku padlých. Poté následoval odchod na hřiště, kde následovalo defilé jednotek před čestnou tribunou, na které zaujali místa zástupci stranických, státních, společenských a výrobních organizací v čele s prvním tajemníkem Okresního národního výboru v Hradci Králové, soudruhem Vášou. Zde bylo provedeno dekorování našeho sborového praporu pamětní stuhou, kterou připevnil na prapor předseda JZD ve Smržově, pan Ladislav John. Následovaly pozdravné projevy hostů. Tajemník Váša závěrem svého vystoupení předal předsedovi ZO p. Špatenkovi, Čestné uznání Rady ONV v Hradci Králové pro naši organizaci.

Po skončení oficialit přišla na pořad dne volná zábava. Účastníci oslav, kterých se za krásného, slunečného počasí, sešlo na pětset, mohli poslouchat koncert Opočenky, sbory Skaličky, Černilova, Výravy a Lejšovky předvedly požární útok.

Na své si přišly i rodiče s dětmi u střelnic, jakož i sportovní přívrženci, kteří s napětím sledovali fotbalové utkání mezi domácími požárníky a jejich kolegy z Královy Lhoty. Zkrátka nepřišli ani sázkaři, neboť tombola nabízela netušené věci - až po živé sele - to vyhrál velitel sboru J. Jedinák. Spokojeni byli i konzumenti vinného a chmelového moku, neboť tyto tekly proudem. Slavný den byl zakončen taneční zábavou.

V roce 1979, již 15. února zasahoval sbor při požáru stavení obchodníka Václava Černého. Požár zpozoroval asi o půlnoci souseď Václav Voltr, když si šel ven ulevit. Požárníkovou pohotovostí a ukázněností členů sboru a ostatních občanů, se nám podařilo požár půdních prostor a střešní konstrukce lokalizovat do příjezdu hasičů z Hradce Králové a spolu s nimi pak o druhé hodině likvidovat. A při tom jsme ještě ochránili sousední stavení, nejvíce ohrožené. S rozedněním jsme postiženým pomáhali s úklidem a provizorním zakrytím stropů proti dešti. Za celou akci si sbor vysloužil uznání široké občanské veřejnosti.

V roce 1980 byl ustanoven opět nový okrsek, slučující sbory Smržov, Hubileš, Lejšovka a Libřice, a sice pod číslem 3 v okrese Hradec Králové.



XX

1. června 1980 uspořádal sbor u příležitosti Mezinárodního dne dětí jednodenní výlet pro libřické děti. Nejdříve jsme navštívili krajský požární sbor v Hradci Králové, kde si děti, ale i jejich doprovod prohlédli moderní techniku. Další cesta vedla do státního hřebčína v Kladrubech. Zde měl „hlavní slovo“ starý rejtář Václav Balický. Poté jsme navštívili státní zámek v Kačíně, kde je umístěno zemědělské muzeum. Zájezd jsme zakončili prohlídkou Kutné Hory, resp. chrámu sv. Barbory s kostnicí v Sedlci.

Koncem roku 3. okrsek opět zanikl, aby vznikl nový - pod názvem okrsek „ Černilovsko“, který sdružuje: Černilov, Újezd, Bukovina, Divec, Libníkovice, Librantice, Lejšovka, Výrava a Libřice.

V březnu 1985 jsme uspořádali „ pepíkovskou zábavu“, provedli jsme generální úklid zbrojnice, sběr druhotných surovin a připravili vozidlo T 805 na technickou prohlídku. V součinnosti se závodním sborem JZD Smržov, jsme provedli námětové cvičení na objekt sušárny v Libřicích.

XX

#### Hasičský výlet

Ve dnech 21. - 22. července 1985 jsme uspořádali výlet pro členy sboru a jejich rodinné příslušníky. Navštívili jsem postupně Mimoň, Nový Bor, Děčín, Benešov n/Pl., Liberec - resp. liberecké trhy. Sbor podpořil tuto akci částkou 3000,- Kč.

Na výroční schůzi, která se uskutečnila v říjnu, rezignoval na funkci předsedy sboru, dlouholetý činovník, pan Josef Špatenka, a to ze zdravotních důvodů. Na padesát let se aktivně zúčastňoval všeho dění ve sboru a byl vždy příkladem pro ostatní. Novým předsedou byl zvolen Jiří Budinský.

Jubilejní požární ples - 60. v pořadí se konal v lednu 1986. V květnu se pak na našem sportovním hřišti konala Sportovní soutěž požárních družstev, které se zúčastnilo 10 družstev mužů a 2 dr. žen. Pro náš sbor skončila soutěž zklamáním - skončili jsme na devátém místě, protože se strojníci nepodařilo přílišnou nervozitou, dostat včas do stroje vodu. 3. července sbor zasahoval při zahoření kůlny u Formánků, což zapříčinila hořící cigareta v ruce dítěte! V socialistické soutěži základních organizací v hradeckém okrese, se náš sbor umístil ze 115 přihlášených na slušném 45. místě.

Pro školení členů požárního družstva, jsme využívaly naučných filmů, protože je věčně žízňiví požárníci nad půllitrem lépe vnímají, než slovo mluvené. V květnu 1987 odpracovali naši členové mnoho hodin při přípravě cvičiště pro soutěž. Ta se uskutečnila 25. června a své síly v ní změřila požární družstva zemědělských

podniků z celého okresu - 29 družstev mužů a 2 dr. žen. Soutěž pořádaly Okresní zemědělská správa a Svaz družstevních rolníků v Hradci Králové. Vlastní pořadatelství, resp. organizační zabezpečení bylo svěřeno JZD V.I.Lenina ve Smržově.

O dva dny později se v Libřicích konala další soutěž, tentokrát okrsková, za účasti 10 družstev, libřický sbor skončil předposlední.

Na výroční schůzi byl zvolen nový výbor sboru: předseda - Jiří Budinský, velitel a kronikář - Josef Jedinák, politicko výchovný referent - Jiří Cerhák, referent prevence - Václav Voltr ml., jednatel Otto Štichauer, hospodář - Jiří Šafránek ing., technický referent - Marián Dugas, organizační referent Milan Drobný a referent CO - Břetislav Kutík.

Rok 1988 jsme zahájili požárnickým plesem. 6. února se velitelem sboru zúčastnil Okresní konference v Hradci Králové, kde vystoupil na téma: „Problémy členů a jejich aktivita“. 29. února vyhořel mezistropní prostor v budově bývalé školy, kde byl t.č. kinosál - pravděpodobně od zazděného trámu v komině. Likvidace ohně trvala čtyři a půl hodiny. Velká pozornost byla také věnována přípravám na oslavy 110. výročí založení sboru. Od JZD Smržov jsme obdrželi 5 000.-Kč, od SZP vepřín 4 vycházkové stejnokroje. MNV Černilov, pod jehož správu obec spadala, umístil nový, žulový obelisk, na nějž byla zabudována pamětní deska padlých, do parčíku u křižovatky před hospodou. To vše za vydatné pomoci členů sboru a dalších spoluobčanů. Jako dárek k jubileu, jsme od Okresního sboru požární ochrany dostali novou motorovou stříkačku PPS 12.

Oslavy 110. výročí založení Hasičského sboru v Libřicích 11. červen 1988

Hudba ZAZ Jaroměř vítá od devíti hodin přijíždějící sbory: Králova Lhota, Jásenná, Hubiles, Bukovina, Čibuz, Skalice, Librantice, Černilov, Újezd, Výrava. Sjíždějí se i rodáci a přátelé obce. Od časného rána je nádherné počasí. Široká občanská veřejnost se baví po svém: u pouťových atrakcí, kupují si suvenýry, prohlíží kroniky v sále hostince, poslouchají hudbu, diskutují u stánků s občerstvením ve stínu nádherných lip u parkoviště před kostelem sv. Michaela.

V půl jedenácté následuje průvod obcí s položením věnce u pomníku padlých ve světových válkách. Po průvodu uniformovaných hasičů i dalších občanů následuje společenský oběd v hospodě. Od 14 hodin se uskutečnila slavnostní schůze, které se zúčastnilo na devadesát osob. Za Okresní výbor Požární ochrany v Hradci Králové, se zúčastnil předseda Oldřich Fišera z Mokrovous, který předal i odměny zasloužilým členům sboru.

Slavnostní den byl zakončen večerní lidovou veselicí.



V srpnu roku 1992 vypukl velký požár v čp. 12 u Zilvarů, kde shořela celá stodola a ještě střecha nad chlévy. Příčinu vzniku se nepodařilo vyšetřovacím orgánům zjistit. Zasahovaly sbory z Hradce Králové, Černilova a Libřic.

21. - 23. ledna 1993 uspořádali jsme - pod patronací Obecního úřadu - lyžařský zájezd na chatu do Deštného v Orlických horách. Velmi zdařilá akce pro dospělé, mládež i děti!

V roce 1994, na hasičské okrskové soutěži, umístilo se naše družstvo na 6. místě z devíti zúčastněných. V komunálních volbách, které se konaly na podzim, byli do Obecního zastupitelstva zvoleni zástupci sboru: Jiří Budinský st. a Josef Jedinák, který byl následně zvolen starostou obce.

V listopadu 1997, na sjezdu zástupců SDH okresu Hradec Králové ve Lhotě p. Libčany, byl starostou Okresního sdružení zvolen Josef Jedinák, který je současně ve funkci placeného vedoucího inspektora okresního sekretariátu.

V současné době má libřický sbor 23 členů. Starostou je Josef Kumprecht, velitelem Josef Jedinák, preventista Jiří Křeček, jednatel Anton Gajdošík, hospodář ing. Jiří Šafránek, strojník Michal Dugas.

V systému „plošného rozmístění sil a prostředků pro ochranu obyvatel“ je náš sbor veden jako „jednotka místního významu“.

Už v předhistorických dobách vedla přes vesnici důležitá obchodní stezka, později zvaná Kladská nebo i Solná.

První historická zpráva o Libřicích ze 14. století je církevního charakteru. Podle archivních pramenů stál ve vesnici roku 1356 kostel, do něhož docházel k bohoslužbám plebán z Černilova. V roce 1406 je místní kostel sv. Michaela uváděn jako farní.

Ke konci 15. století držel Libřice zemanský rod Krupých, z nichž Jan Krupý prodal vesnici roku 1452 Mikuláši Trčkovi z Lípy. Tím se libřické zboží přičlenilo ke smiřickému panství, kde setrvalo až do zániku feudálního řádu.

Zemědělskému pokroku po zrušení roboty bránil však nedostatek orné půdy a nadbytek spodní vody. Když se zemědělci rozhodli pozemky zmeliorovat, zmařila jejich plány 1. světová válka. Do té byli z Libřic povoláni všichni schopní muži. Patnáct se jich však nevrátilo.

Za předmnichovské republiky vládli v obci agrárníci a lidovci. Několik občanů úřady za války totálně nasadili na práci do Německa. Josef Doleček a Jaroslav Hofman tam zahynuli. Libřický rodák František Suchý byl za heydrichiády popraven za výrok proti Němcům. Zbývá otázka, kdo jej udal?

Po osvobození sídlil v čp. 25 (u Voltrů) sovětský velitel divize generál Alexandrov. Ve škole byl štáb a provizorní nemocnice, na faře telefonní ústředna.

Socializace zemědělství neprobíhala v obci tak úspěšně, jako jinde. Základ JZD vytvořilo menšinové družstvo s 13 členy ustavené na nuceném pachtu při čp. 25, odkud v roce 1951 byli násilně vystěhováni dosavadní majitelé, rodina Voltrova. Celá vesnice se k JZD připojila v roce 1956.

Místní škola působila v obci už koncem minulého století. Zprvu byla umístěna v čp. 35, později v čp. 71 (u Slánských). V napoleonských válkách si Libřičtí vystavěli zděnou budovu pro školu, později adaptovanou na faru. Zde se vyučovalo v jedné třídě až přes 100 dětí! Poslední školní budova byla vystavěna v roce 1894, kde se vyučovalo ve dvou třídách, později pak v jedné, až byla škola v roce 1966 zrušena. V roce 1988, kdy byl v budově kinosál, vyhořel dřevěný, mezistropní prostor, patrně od zadržování dřevěného trámu. Budova byla částečně opravena po roce 1989, po tzv. „sametové revoluci“, kdy vládu od komunistů převzali bývalí komunisti, a to za starosty Josefa Hojného čp. 18.

Zachovala se lidová pověst o původu jména vesnice. Podle ní se ve formanské hospodě u Špatenků při staré Kladské stezce vyměňovalo a na libry převažovalo zboží.

Jedinou kulturně historickou památkou v obci je kostel sv. Michaela, původně gotický a v první polovině 18. století zbarokizovaný. Vnitřní zařízení je ze 17. století.

Poblíž Libřic stávala ve středověku vesnice Předboř. Zachovala se o ní jen zpráva, patřila ke smiřickému panství a v roce 1500 už byla zpustlá. Má se za to, že stávala někde u Kaltouzu.

Naše obec leží na důležité křižovatce silnic, spojující Libřice s Hradcem Králové, Smiřicemi, Třebechovicemi p. O., Jaroměří, Opočnem, Dobruškou, Novým Městem n.M.. Mimo Smiřic a Třebechovic je s ostatními městy pravidelné autobusové spojení. Mimoto vedou vesnicí dálkové linky Praha - Broumov a Náchod - Praha. Obec, která leží v nadmořské výšce 253 m má 120 popisných čísel s 255 obyvateli. Je situována v mírném údolí na opukovém podloží. Kámen byl v minulosti vhodným stavebním materiálem. Katastr obce je bezlesý. K obci přináležejí asi 460 ha polností, na kterých hospodaří zemědělské subjekty - BETA Černilov, ROLANA Lejšovka, ZD Výrava a na malé výměře několik soukromníků a záhumnkářů. V katastru obce jsou dva objekty živočišné výroby. Přímou v obci je odchovna mladého skotu ROLANY Lejšovka a 1 km od obce, směrem na Jaroměř, za kopcem, zvaným Bílý, leží velkokapacitní závod (podnik) na výrobu vepřového masa, LIPRA Libřice, a.s. s 45 zaměstnanci, z toho jich je 15 z Libřic. Aktivním soukromým hospodařením na menších výměrách se zabývají Josef Hojný čp.15, Josef Hynek čp. 33. V obci jsou i podniky nezemědělského charakteru: fy Epsilon ing. Jany Fiedlerové z Hradce Králové v adaptovaném objektu bývalé fary, kde tři ženy vyrábí keramické součástky do různých přístrojů. V dalším adaptovaném



objektu, kdysi drůbežárně, sídlí fy Piezzokeramika, kde 23 zaměstnanců vyrábí rovněž keramické součástky, např. do plynových zapařovačů, leteckých přístrojů, ultrazvukových zařízení atd. V prostorách bývalého mechanizačního střediska ZD provozuje svoji živnost fy Vzduchotechnická zařízení Hr. Králové s.r.o., která provádí i práce klempířské a pokryvačské. Dále v objektu, který je ve vlastnictví p. Jos. Hojného čp.18, sídlí i sběrna Kovošrotu.

Objekt bývalé sušičky za obcí směrem k Černilovu vlastní ZD Výrava.

V obci je prosperující prodejna Konzum s ochotnou obsluhou, hostinec „U Špatenků“, kde se dobře vaří, dále bistro „Sant Trophe“ u Hořičků, kde bývá velice často veselo. V letních měsících mohou občané využít služeb kiosku „Pod modřínem“ v prostorách fotbalového hřiště, na kterém naši fotbalisté, hrající již 30 let okresní soutěže, svádějí urputné boje se soupeři našeho okresu se střídavými úspěchy. Předsedou TJ Slávie Libřice je pan Jiří Kalenda, který této činnosti věnuje svůj volný čas. Obec toto občanské sdružení finančně podporuje částkou 50 000,- Kč ročně, menší částkou i hasičský sbor. Škoda jen, že se rozpadl v minulosti vždy agilní Svaz žen v naší obci. Zdá se, že ženy v dnešní konzumní společnosti mají jiné, přizemnější starosti, než veřejnou angažovanost.

V minulém volebním období, za starostování pana Josefa Hojného čp. 18 se vybuďovala kanalizace v horní části obce nákladem 650 tisíc Kč, dále se stejným nákladem částečně opravila vyhořelá budova bývalé školy. Současné zastupitelstvo se starostou Josefem Jedinákem chtělo budovu školy přebudovat na tzv. sociální byty s pomocí státní dotace. I přes tuto dotaci by se však musela obec zadlužit částkou více jak 2 miliony Kč, takže jsme od plánu ustoupili a v současné době se snažíme budovu, s pomocí realitní kanceláře prodat.

Další část kanalizace jsme vybuďovali v horní části Malé strany, staré vedení kanalizace jsme nechali speciálním strojem vyčistit a tím zprůtočnit. Opravujeme veřejné osvětlení, rekonstrukce poštovního úřadu, aby nám tento zůstal zachován a naši občané nemuseli nikam dojíždět, bude do hasičské slavnosti hotova. Pravděpodobně na podzim t.r. začne VaK Hradec Králové budovat v naší obci veřejný vodovod, na což z rozpočtu počítáme s částkou cca 1,5 mil. Kč. Proti původním předpokladům se do obce do r. 2000 nepodaří dovést plynové potrubí.

Obecní úřad má sídlo v objektu bývalé mateřské školky, v budově je dále kadeřnictví, dojíždí masér a pedikérka, v prostorném podkroví budovy je místní lidová knihovna, které vládne obětavě obecní kronikářka a knihovnice sl. Eva Hynková.

Ve stávajícím obecním zastupitelstvu je dále mimo již zmíněného starosty místostarosta Ludevít Kiss, předseda stavební komise Jiří Dostál, předseda sociálně-kulturní komise Jiří Budinský, předsedkyně finanční komise Marie Štrajtová a členové zastupitelstva Hana Kunová a Břetislav Rindt.

V obci trvale žije 255 občanů - 129 žen a 126 mužů, a to v 74 trvale obydlených domech. Ekonomicky aktivních je 155 občanů - 71 žen a 84 mužů. Středoškolačů je 33, s vysokoškolským vzděláním 11 občanů.

Josef Jedinák, starosta obce a velitel SDH Libřice



Obecní úřad Libřice





Jedna z kulturněhistorických památek obce.  
Socha sv. Jana v sousedství kostela.



Dům rodáka a místního podnikatele v autodopravě Jana Špatenky

Sestavil    Josef Jedinák  
                  starosta obce a velitel SDH

Fotografoval    Josef Zilvar  
                          hostinský

Vydal    Václav Kumprecht, Tiskárna  
          Nahořanská 265  
          Nové Město nad Metují  
          rodák z Libřic



Zakoupením této publikace  
jste přispěli  
libřickému hasičskému sboru.  
**DĚKUJEME**